

TYMCZASOWE CELE OCHRONY DLA SIEDLISK PRZYRODNICZYCH ORAZ GATUNKÓW I ICH SIEDLISK, BĘDĄCYCH PRZEDMIOTAMI OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 BUKOWY LAS GÓRKI PLH320062, WYNIKAJĄCE Z WARUNKÓW UTRZYMANIA LUB ODTWORZENIA WŁAŚCIWEGO STANU OCHRONY

Siedlisko przyrodnicze lub gatunek	Parametr/wskaźnik stanu ochrony	Cel ochrony	Uwagi
9110 kwaśne buczyny*	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie stabilnej powierzchni 118 ha siedliska.	Dokumentacja Planu Zadań Ochronnych obszaru Natura 2000 Bukowy Las Górki PLH320062 (2021). *Planowane złożenie wniosku o zmianę SDF (dodanie siedliska przyrodniczego).
	Charakterystyczna kombinacja florystyczna	Typowa kombinacja florystyczna z uwzględnieniem specyfiki regionalnej. Do gatunków charakterystycznych i wyróżniających zaliczono m.in.: <i>Luzula pilosa</i> , <i>Carex pilulifera</i> , <i>Deschampsia flexuosa</i> , <i>Polytrichastrum formosum</i> , <i>Hypnum cupressiformae</i> , <i>Atrichum undulatum</i> , <i>Dicranella heteromalla</i> , <i>Pohlia nutans</i> . Drzewostan buduje buk, z ew. domieszką rodzimych dębów. Akceptowane są stany niemal całkowitego braku runa. Utrzymanie oceny FV wskaźnika w obrębie co najmniej 75% powierzchni siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2015).
	Skład drzewostanu	Drzewostan z dominującym udziałem buka > 80% (FV). Utrzymanie oceny FV wskaźnika w obrębie co	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2015). (zmodyfikowano z uwzględnieniem specyfiki regionalnej).

		najmniej 75% powierzchni siedliska w obszarze.	
	Obce gatunki inwazyjne w podszybie i runie	Brak gatunków obcych o charakterze inwazyjnym (FV). Utrzymanie oceny FV wskaźnika w obrębie co najmniej 90% powierzchni siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2015).
	Ekspansywne gatunki rodzime w runie	Występują co najwyżej pojedyncze okazy (głównie: <i>Calamagrostis epigejos</i> <i>Rubus sp.</i> , <i>Agrostis capillaris</i>) nie wskazujące na ekspansję (FV). Utrzymanie oceny FV wskaźnika w obrębie co najmniej 75% powierzchni siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2015).
	Struktura pionowa i przestrzenna roślinności	Struktura zróżnicowana, drzewostan różnowiekowy o zróżnicowanym przestrzennie zwarciu (ocena FV). Osiągnięcie lub utrzymanie oceny FV wskaźnika w obrębie co najmniej 50% powierzchni siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2015).
	Wiek drzewostanu (udział starodrzewu)	Udział drzew starych > 100 lat >10% (FV) Utrzymanie oceny FV wskaźnika w obrębie co najmniej 75% powierzchni siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2015).
	Naturalne odnowienie drzewostanu	Naturalne odnowienie obecne, wypełniające luki i odnowienia, w składzie gatunkowym dominuje buk (FV). Utrzymanie oceny FV wskaźnika w obrębie co najmniej 25% powierzchni siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2015).
	Gatunki obce w drzewostanie	Brak gatunków obcych lub ich udział nie przekraczający 5% pod warunkiem braku młodego pokolenia (FV). Utrzymanie oceny FV wskaźnika w obrębie co najmniej 90% powierzchni siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2015).

	Martwe drewno (łącznie zasoby)	Martwe drewno min 20m ³ /ha (FV). Osiągnięcie lub utrzymanie oceny FV wskaźnika w obrębie co najmniej 25% powierzchni siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2015). Jest to proces rozłożony w czasie, zależny od dynamiki roślinności, starzenia się drzew i tym samym zwiększania zasobów martwego drewna, rozwoju mikrosiedlisk drzewnych, ale również efektów prowadzonej gospodarki leśnej w związku z zaplanowanymi działaniami ochronnymi.
	Martwe drewno wielkowymiarowe	Minimum 5szt./ha (FV). Osiągnięcie lub utrzymanie oceny FV wskaźnika w obrębie co najmniej 25% powierzchni siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2015). Jest to proces rozłożony w czasie, zależny od dynamiki roślinności, starzenia się drzew i tym samym zwiększania zasobów martwego drewna, rozwoju mikrosiedlisk drzewnych, ale również efektów prowadzonej gospodarki leśnej w związku z zaplanowanymi działaniami ochronnymi.
	Mikrosiedliska drzewne	Minimum 20szt./ha (FV). Osiągnięcie lub utrzymanie oceny FV wskaźnika w obrębie co najmniej 25% powierzchni siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2015). Jest to proces rozłożony w czasie, zależny od dynamiki roślinności, starzenia się drzew i tym samym zwiększania zasobów martwego drewna, rozwoju mikrosiedlisk drzewnych, ale również efektów prowadzonej gospodarki leśnej w związku z zaplanowanymi działaniami ochronnymi.
	Inne zniekształcenia	Brak zniekształceń (FV). Osiągnięcie lub utrzymanie oceny FV wskaźnika w obrębie co najmniej 90% powierzchni siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2015).
	Ogólny cel ochrony	Osiągnięcie stanu właściwego wszystkich parametrów dla siedliska w obszarze (FV).	Siedlisko reprezentowane przez zespół typowo wykształconej kwaśnej buczyny niżowej <i>Luzulo pilosae</i> – <i>Fagetum</i> . Celem ochrony jest osiągnięcie właściwego stanu siedliska (FV) rozumianego poprzez poprawę lub utrzymanie stanu poszczególnych wskaźników i parametrów. Osiągnięcie właściwego stanu części wskaźników jest procesem długofalowym, zależnym od wielu czynników, w tym klimatycznych.

9130 żyzne buczyny	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie stabilnej powierzchni 307 ha siedliska.	Dokumentacja Planu Zadań Ochronnych obszaru Natura 2000 Bukowy Las Górki PLH320062 (2021). Mniejsza powierzchnia siedliska 9130 w obszarze jest przede wszystkim wynikiem niewyodrębnienia dotychczas siedliska kwaśnej buczyny 9110 oraz większą dokładnością kartowania terenowego (granice płatów siedliska często nie pokrywają się z granicami wydzieleni leśnych).
	Charakterystyczna kombinacja florystyczna	<u>Typowa kombinacja florystyczna z uwzględnieniem specyfiki regionalnej. Do gatunków charakterystycznych i wyróżniających zaliczono m.in.: <i>Galeobdolon luteum</i>, <i>Festuca altissima</i>, <i>Galium odoratum</i>, <i>Carex sylvatica</i>, <i>Millium effusum</i>. W wariantcie wilgotnym ponadto: <i>Circaea lutetiana</i>, <i>Carex remota</i>. Drzewostan buduje buk, z ew. domieszką dębu szypułkowego, rzadziej grabu i brzozy brodawkowatej. W warstwie podszytu i podrostu dominuje buk (z naturalnego odnowienia), miejscami także z większą dynamiką jaworu oraz jesionu.</u> Utrzymanie oceny FV wskaźnika w obrębie co najmniej 75% powierzchni siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2015).
	Skład drzewostanu	Drzewostan z dominującym udziałem buka > 80% (FV). Utrzymanie oceny FV wskaźnika w obrębie co najmniej 75% powierzchni siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2015) (zmodyfikowano z uwzględnieniem specyfiki regionalnej).
	Obce gatunki inwazyjne w podszycie i runie	Najwyżej nieliczny udział obcych gatunków inwazyjnych (np. <i>Impatiens parviflora</i> , <i>Impatiens glandulifera</i>) w runie (U1). Utrzymanie oceny U1 wskaźnika w obrębie co najmniej 90% powierzchni siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2015).
	Ekspansywne gatunki rodzime w runie	Występują co najwyżej pojedyncze okazy (np. <i>Rubus sp.</i> , <i>Calamagrostis epigejos</i> , <i>Juncus effusus</i> , <i>Deschampsia cespitosa</i>) nie	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2015).

		wskazujące na ekspansję (FV). Osiągnięcie lub utrzymanie oceny FV wskaźnika w obrębie co najmniej 75% powierzchni siedliska w obszarze.	
	Struktura pionowa i przestrzenna roślinności	Struktura zróżnicowana, drzewostan różnowiekowy o zróżnicowanym przestrzennie zwarciu (ocena FV). Osiągnięcie lub utrzymanie oceny FV wskaźnika w obrębie co najmniej 50% powierzchni siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2015).
	Wiek drzewostanu (udział starodrzewu)	Udział drzew starych > 100 lat >10% (FV) Osiągnięcie lub utrzymanie oceny FV wskaźnika w obrębie co najmniej 75% powierzchni siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2015).
	Naturalne odnowienie drzewostanu	Naturalne odnowienie obecne, wypełniające luki i odnowienia, w składzie gatunkowym dominuje buk (FV). Utrzymanie oceny FV wskaźnika w obrębie co najmniej 25% powierzchni siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2015).
	Gatunki obce w drzewostanie	Brak gatunków obcych lub ich udział nie przekraczający 5% pod warunkiem braku młodego pokolenia (FV). Utrzymanie oceny FV wskaźnika w obrębie co najmniej 90% powierzchni siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2015).
	Martwe drewno (łącznie zasoby)	Martwe drewno min 20m ³ /ha (FV). Osiągnięcie lub utrzymanie oceny FV wskaźnika w obrębie co najmniej 25% powierzchni siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2015).
	Martwe drewno wielkowymiarowe	Minimum 5szt./ha (FV). Osiągnięcie lub utrzymanie oceny FV	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2015).

		wskaźnika w obrębie co najmniej 25% powierzchni siedliska w obszarze.	
	Mikrosiedliska drzewne	Minimum 20szt./ha (FV). Osiągnięcie lub utrzymanie oceny FV wskaźnika w obrębie co najmniej 25% powierzchni siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2015).
	Inne zniekształcenia	Brak zniekształceń (FV). Osiągnięcie lub utrzymanie oceny FV wskaźnika w obrębie co najmniej 90% powierzchni siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2015).
	Ogólny cel ochrony	Osiągnięcie stanu właściwego wszystkich parametrów dla siedliska w obszarze (FV).	Siedlisko reprezentowane przez typowo wykształcony w regionie zespół żywej buczyny niżowej <i>Galio odorati</i> – <i>Fagetum</i> . Celem ochrony jest osiągnięcie właściwego stanu siedliska (FV) rozumianego poprzez poprawę lub utrzymanie stanu poszczególnych wskaźników i parametrów. Osiągnięcie właściwego stanu części wskaźników jest procesem długofalowym, zależnym od wielu czynników, w tym klimatycznych.
	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie stabilnej powierzchni 220 ha siedliska.	Dokumentacja Planu Zadań Ochronnych obszaru Natura 2000 Bukowy Las Górki PLH320062 (2021).
9160 grąd subatlantycki (<i>Stellario-Carpinetum</i>)	Charakterystyczna kombinacja florystyczna runa	<u>Typowa kombinacja florystyczna z uwzględnieniem specyfiki regionalnej. Do gatunków charakterystycznych i wyróżniających zaliczono m.in.: <i>Galeobdolon luteum</i>, <i>Galium odoratum</i>, <i>Stellaria holostea</i>, <i>Carex sylvatica</i>, <i>Millium effusum</i>, <i>Pulmonaria obscura</i>.</u> Drzewostan grądów budują występujące w różnych proporcjach: buk, grab, dąb szypułkowy, olsza czarna. W domieszce spotyka się ponadto: jawor, brzoza brodawkowata, jesion wyniosły. W warstwie podszytu i podrostu dominują: leszczyna, buk, jawor, grab. W płatach nawiązujących do łęgów <i>Ficario-Ulmetum</i> lub o genezie połęgowej	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012). Mniejsza powierzchnia siedliska 9160 w obszarze jest przede wszystkim wynikiem większej dokładności kartowania terenowego (granice płatów siedliska często nie pokrywają się z granicami wydzieleń leśnych). Ponadto część dotychczas wyróżnianych jako grądy płatów z uwagi na znaczne zniekształcenie gatunkowe drzewostanu uznano za leśne zbiorowiska zastępcze.

		zaznacza się większa dynamika jesionu. Utrzymanie oceny FV wskaźnika w obrębie co najmniej 75% powierzchni siedliska w obszarze.	
	Gatunki dominujące w poszczególnych warstwach fitocenozy	W każdej warstwie zbiorowiska dominują gatunki właściwe dla siedliska (FV). Osiągnięcie lub utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
	Udział graba	Udział grabu w drzewostanie > 10% (FV). Osiągnięcie lub utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
	Udział w drzewostanie gatunków liściastych (bez wczesno sukcesyjnych)	Osiągnięcie lub utrzymanie udziału na poziomie > 90 % (FV). Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
	Udział w drzewostanie gatunków wczesnosukcesyjnych	Utrzymanie udziału gatunków wczesnosukcesyjnych (<i>Betula pendula</i> , <i>Populus tremula</i>) na poziomie < 10% (FV). Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
	Obce gatunki inwazyjne w podszybie i runie	Obecne (np. <i>Impatiens parviflora</i> , <i>I. glandulifera</i>), lecz nieliczne i nieekspansywne (U1). Utrzymanie oceny U1 wskaźnika na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
	Ekspansywne gatunki rodzime (apofity) w runie	Udział sporadyczny (głównie gatunki zielne nitrofilne oraz jeżyny) – FV. Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).

	Struktura pionowa i przestrzenna roślinności	Struktura zróżnicowana, > 50% pokryte przez zwarty drzewostan, obecne luki i prześwietlenia (ocena FV). Utrzymanie lub osiągnięcie oceny FV wskaźnika na co najmniej 25% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
	Wiek drzewostanu (udział starodrzewu)	Udział drzew starych > 100 lat >10% (FV) Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 25% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
	Naturalne odnowienie drzewostanu	Obfite, zazwyczaj z udziałem graba (FV). Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 25% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
	Gatunki obce geograficznie w drzewostanie	Udział gatunków obcych geograficznie (m.in. <i>Quercus rubra</i> , <i>Picea abies</i> , <i>Larix sp.</i>) nie odnawiających się < 1% (FV). Osiągnięcie lub utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 90% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
	Gatunki obce ekologicznie w drzewostanie	Udział gatunków obcych ekologicznie (np. <i>Pinus sylvestris</i>) < 10% (FV). Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
	Martwe drewno (łącznie zasoby)	Martwe drewno min 20m ³ /ha (FV). Osiągnięcie lub utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 25% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
	Martwe drewno leżące lub stojące wielkowieńcowe >3 m długości i >50cm grubości	Minimum 5szt./ha (FV). Osiągnięcie lub utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 25% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).

	Zniszczenia runa i gleby związane z pozyskaniem	Brak znaczących śladów zniszczenia runa (FV). Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
	Inne zniekształcenia	Brak zniekształceń (FV). Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 90% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
	Ogólny cel ochrony	Osiągnięcie stanu właściwego wszystkich parametrów dla siedliska w obszarze (FV).	Siedlisko reprezentowane w obszarze przez typowo wykształcone w regionie fitocenozy <i>Stellario-Carpinetum</i> . Część z nich ma charakter połęgowy. Celem ochrony jest osiągnięcie właściwego stanu siedliska (FV) rozumianego poprzez poprawę lub utrzymanie stanu poszczególnych wskaźników i parametrów. Osiągnięcie właściwego stanu części wskaźników jest procesem długofalowym, zależnym od wielu czynników, w tym klimatycznych.
91E0* łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (<i>Salicetum albae</i> , <i>Populetum albae</i> , <i>Alnenion glutinoso-incanae</i> , olsy źródłiskowe)	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie stabilnej powierzchni 38 ha siedliska z uwzględnieniem naturalnych procesów.	Dokumentacja Planu Zadań Ochronnych obszaru Natura 2000 Bukowy Las Górki PLH320062 (2021). Nieznacznie mniejsza powierzchnia siedliska 91E0 w obszarze jest przede wszystkim wynikiem większej dokładności kartowania terenowego (granice płatów siedliska często nie pokrywają się z granicami wydzieleń leśnych).
	Gatunki charakterystyczne	Kombinacja florystyczna typowa dla łągów (FV). Do głównych gatunków wskaźnikowych dla 91E0 w obszarze należy zaliczyć: <i>Alnus glutinosa</i> , <i>Fraxinus excelsior</i> , <i>Corylus avellana</i> , <i>Circaea lutetiana</i> , <i>Carex remota</i> , <i>Galeobdolon luteum</i> , <i>Urtica dioica</i> , <i>Padus avium</i> , <i>Impatiens noli-tangere</i> . Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 90% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2010).
	Gatunki dominujące	We wszystkich warstwach dominują gatunki	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ

		typowe (FV). Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze.	(2010).
	Reżim wodny	Przewodnienie podłoża właściwe dla łągów, nie zawsze związane z zalewami rzecznyymi (FV). Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze (jeśli pozwolą na to naturalne procesy).	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2010).
	Obce gatunki inwazyjne w podszybie i runie	Obecne (np. <i>Impatiens parviflora</i> , <i>I. glandulifera</i>), lecz nieliczne i nieekspansywne (U1). Utrzymanie oceny U1 wskaźnika na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2010). Brak realnej możliwości całkowitego zwalczania inwazyjnych niecierpków <i>Impatiens sp.</i>
	Ekspansywne gatunki rodzime (apofity) w runie	Występują ekspansywne gatunki lecz nie ograniczają znacząco różnorodności runa (np. <i>Urtica dioica</i> , <i>Deschampsia caespitosa</i>) – U1. Utrzymanie oceny U1 wskaźnika na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2010). Brak realnej możliwości poprawy oceny wskaźnika.
	Pionowa struktura roślinności	Struktura naturalna, zróżnicowana, obecne luki, drzewostan wielogeneracyjny (FV). Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 50% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2010).
	Wiek drzewostanu	> 20% udział drzew starszych niż 100 lat (FV) Osiągnięcie lub utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 25% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2010).
	Naturalne odnowienie drzewostanu	Odnowienie naturalne występuje obficie, w obrębie dogodnych mikrosiedlisk (FV). Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 25% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2010).

	Gatunki obce geograficznie w drzewostanie	<p>Platy siedliska bez gatunków obcych geograficznie (<1%) – FV.</p> <p>Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 90% stanowisk siedliska w obszarze.</p>	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2010).
	Martwe drewno (łącznie zasoby)	<p>Martwe drewno min 20m³/ha (FV).</p> <p>Utrzymanie lub osiągnięcie oceny FV wskaźnika na co najmniej 25% stanowisk siedliska w obszarze.</p>	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2010) z modyfikacją (2015).
	Martwe drewno leżące lub stojące wielkowieńcowe >3 m długości i >50cm grubości	<p>Minimum 5szt./ha (FV).</p> <p>Utrzymanie lub osiągnięcie oceny FV wskaźnika na co najmniej 25% stanowisk siedliska w obszarze.</p>	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2010) z modyfikacją (2015).
	Zniszczenia runa i gleby związane z pozyskaniem	<p>Brak znaczących śladów zniszczenia runa (FV).</p> <p>Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze.</p>	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2010).
	Inne zniekształcenia	<p>Brak zniekształceń (FV).</p> <p>Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 90% stanowisk siedliska w obszarze.</p>	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2010).
	Ogólny cel ochrony	Osiągnięcie stanu właściwego wszystkich parametrów dla siedliska w obszarze (FV) jeśli pozwolą na to naturalne procesy.	Siedlisko reprezentowane w obszarze przez zespół łągu jesionowo-olszowego <i>Fraxino-Alnetum</i> , w tym w wariantcie źródłiskowym oraz nawiązującym do pogórskiego łągu jesionowego <i>Carici remotae-Fraxinetum</i> . Celem ochrony jest osiągnięcie właściwego stanu siedliska (FV) rozumianego poprzez poprawę lub utrzymanie stanu poszczególnych wskaźników i parametrów. Osiągnięcie właściwego stanu części wskaźników jest procesem długofalowym, zależnym od wielu czynników, w tym klimatycznych.
91F0 łągowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (<i>Ficario-Ulmetum</i>)	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie stabilnej powierzchni 3,9 ha siedliska z uwzględnieniem naturalnych procesów.	<p>Dokumentacja Planu Zadań Ochronnych obszaru Natura 2000 Bukowy Las Górki PLH320062 (2021).</p> <p>Mniejsza niż dotychczas szacowano powierzchnia siedliska</p>

			jest wynikiem wypadnięcia z drzewostanu większości starych jesionów (chorobowe zamieranie jesionów). Wskutek rozpadu drzewostanu, specyfika runa została częściowo zatarta przez dominację gatunków ubikwistycznych. Na zamieranie jesionu nałożyły się procesy ograniczające uwodnienie siedliska (seria lat suchych), co mogło ograniczyć ekspresję gatunków wilgociolubnych. W konsekwencji, część fitocenozy dawnych łąk jesionowych miała w 2020 r. kompozycję florystyczną niskich łąk, co przy przyjęciu fitosocjologicznej metody identyfikacji siedlisk przyrodniczych prowadziło do ich ujęcia jako siedliska 9160. Część fitocenozy, z których wypadł jesion, ma dziś natomiast charakter łąk olszowych (91E0). Tylko nieliczne płyty, o łącznej powierzchni 3,9 ha, ujęto aktualnie wciąż jako łąki dębowo-wiązowo-jesionowe tj. jako siedlisko 91F0, a i one są odległe od typowych postaci siedliska (Dokumentacja PZO 2021).
	Charakterystyczna kombinacja florystyczna runa	<p>Kompozycja runa typowa dla siedliska w uwzględnieniu specyfiki regionalnej (FV).</p> <p>Do głównych gatunków wskaźnikowych runa dla 91F0 w obszarze należy zaliczyć: <i>Circaea lutetiana</i>, <i>Carex remota</i>, <i>Galeobdolon luteum</i>, <i>Urtica dioica</i>, <i>Padus avium</i>, <i>Impatiens noli-tangere</i>, <i>Festuca gigantea</i>, <i>Aegopodium podagraria</i>, <i>Ficaria verna</i>, <i>Athyrium filix-femina</i>.</p> <p>Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 50% stanowisk siedliska w obszarze.</p>	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
	Gatunki dominujące w poszczególnych warstwach fitocenozy	<p>We wszystkich warstwach dominują gatunki typowe (FV).</p> <p>Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 50% stanowisk siedliska w obszarze.</p>	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
	Liczba gatunków z grupy „wiązy, dąb, jesion” występujących w drzewostanie	<p>Drzewostan tworzą przynajmniej 2 gatunki (dąb szypułkowy, jesion wyniosły) (U1).</p> <p>Utrzymanie oceny U1 wskaźnika na co najmniej</p>	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).

		75% stanowisk siedliska w obszarze.	
	Różnorodność gatunkowa warstwy krzewów	Występują przynajmniej 4 gatunki rodzimych krzewów (FV). Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 25% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
	Gatunki obce ekologicznie w drzewostanie	Udział gatunków obcych ekologicznie < 10% (FV). Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 50% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
	Gatunki obce geograficznie w drzewostanie	Udział gatunków obcych geograficznie nie odnawiających się < 1% (FV). Osiągnięcie lub utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 90% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
	Martwe drewno (łącznie zasoby)	Martwe drewno min 20m ³ /ha (FV). Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012) z uwzględnieniem aktualnych zasobów w płatach 91F0
	Martwe drewno leżące lub stojące wielkowymiarowe >3 m długości i >50cm grubości	Minimum 5szt./ha (FV). Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012) z uwzględnieniem aktualnych zasobów w płatach 91F0.
	Wiek drzewostanu	> 10% udział drzew starszych niż 100 lat (FV). Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012) z uwzględnieniem aktualnego wieku płatów 91F0.
	Naturalne odnowienie drzewostanu	Obfite, reagujące na luki i prześwietlenia (FV). Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012) z uwzględnieniem aktualnej oceny wskaźnika w płatach 91F0.
	Struktura pionowa i przestrzenna drzewostanu	Struktura zróżnicowana, > 70% pokryte przez zwarty drzewostan, obecne luki (FV).	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).

		Osiągnięcie oceny FV wskaźnika na co najmniej 50% stanowisk siedliska w obszarze.	
	Przejawy procesu grądowienia	Widoczne przejawy grądowienia (U1). Utrzymanie oceny U1 wskaźnika na co najmniej 50% stanowisk siedliska w obszarze (jeśli pozwolą na to naturalne procesy).	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
	Ekspansywne gatunki obce w podszycie i runie	Obecny najwyżej jeden gatunek obcy - licznie (np. <i>Impatiens parviflora</i> , <i>Impatiens glandulifera</i>), lub więcej niż jeden - nielicznie (U1). Utrzymanie oceny U1 wskaźnika na co najmniej 90% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
	Ekspansywne gatunki rodzime (apofity) w runie, w tym trzcinnik piaskowy, jeżyny	Obecne co najwyżej pojedynczo (FV). Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 90% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
	Stosunki wodno-wilgotnościowe	Naturalne, właściwe dla siedliska warunki wilgotnościowe (FV). Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
	Zniszczenia runa i gleby związane z pozyskaniem drewna	Brak znaczących śladów zniszczenia runa (FV). Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 75% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
	Inne zniekształcenia	Brak zniekształceń (FV). Utrzymanie oceny FV wskaźnika na co najmniej 90% stanowisk siedliska w obszarze.	Zgodnie z opisem oceny wskaźnika w metodyce GIOŚ (2012).
	Ogólny cel ochrony	Osiągnięcie stanu właściwego wszystkich parametrów dla siedliska w obszarze (FV) jeśli pozwolą na to naturalne procesy.	Siedlisko reprezentowane w obszarze przez zespół <i>Ficario-Ulmetum</i> , w tym w wariantach nawiązującym do wilgotnych grądów oraz do łągów olszowo-jesionowych. Celem ochrony jest osiągnięcie właściwego stanu siedliska (FV) rozumianego poprzez poprawę lub utrzymanie stanu

			poszczególnych wskaźników i parametrów. Osiągnięcie właściwego stanu części wskaźników jest procesem długofalowym, zależnym od wielu czynników, w tym klimatycznych.
--	--	--	--